

CENTESIMI

Preporočja za Monarhiju
iznata 4 K na 23 mjeseca.
Pojedini broj 2 para.Abbonamento per la
Monarchia Corona 4
per 3 mesi. Un singolo
numero 2 para.Abbonamento für die
Monarchie vierjähriges
4 K. zahlbare Nummer
2 Heller.

OMNIBUS

Izdati svaki dan u svim nadjevima i svetku
u 11 uga preje podan.Evo agni glorio sobottunis le domen-
tibus e feste alle 11 ant.Erzehelit Höchst außer am Sonn- und
Festtagen um 11 Uhr Verwaltung.za uvaljenje objava o
„Molodog glazbenika“ plaća
se za evakuaciju 2 para
Najavljeno pristupač 22 p.Prete inzervisani d' avvisi
ad „Notiziario d'affari“
si vaga per ogni parola
2 cent. Tassa incantata
30 centesimi.Janos Weri u „Klavori“
dizajnacijas klasici 2.
Odn. sluzbenosti Teatra RO-2.

Uprava i redateljstvo

Administracija i redakcione

Administration und Redaktion: Tiskara LAGINIA i dr., PULA — Via Giulia br.

VIESTI.**Mjestne.****Germanizacija na sudu.**

U nas se ne posvećuje dovoljna pažnja germanizaciji, koju se polagano, ali po stepenu i stalno provadja. Austrijska vlast provadja istu svadbu gdje može u uređaju, državnim poduzećima bilo direktnim podupiranjem Njemaca u svakom pogledu, bilo uvajanjem njemačkoga i onđe gdje mi mješta nema. Ta germanizacija je protelo toliki mah, da se jezik pučanstva bio hrvatski ili talijanski potiskiva sve to više na korist njemačkoga. Ne govorimo o nutrjenju uveljavljano, to je na falost skoro izključivo njem čko, već govorimo o vanjskom obilježju i na obraćaju sa strankama.

Mi smo se često osvrnuli na table raznih ureda, te smo zabijevali da se poda našem jeziku dužna pažnja, no do sada je nismo glas ostao neslašan. Kad smo pri tablama opaziti čemo, da finansijska oblast ima tablu *samo za njemačkim nadpisom*, kao da smo u Frankfurtu. Slavna pak policija kao da se stidi svog imena i obilježja, postavila je njeone grbove sa rimskim brojevima.

Nego ostavimo sve to, a za danas hoćemo, da se osvrnemo na germanizaciju kod kotarskog suda. U novoj doliči se kod tog ureda širenje germanizacije, kakvo nije do sada bilo. U sobi upravitelja kancelarije načini često razne tabele, koje se odnose bilo na činovnike, bilo na zatvore, bilo na sudbene vještice, odšteta za komisije i t. d. u samom njemačkom jeziku. Do sada su sudbeni spisi dolazili strankama pod hrvatskom i talijanskim službenom kuvertom, od najnovijeg pak doba kuvete nismo samo nadpis: »K. k. Bezirksgericht — Pola«. Slučaj pak koji se je ovih dana dogodio moramo da odgođimo. Ovih smo naši dana vidili »Samitnice« koje su u njemačkom jeziku bile poslane jednom delegatu na Puštinu, da ih popuni, a popratno e. k. kontra bude bilo u talijanskom jeziku. To je previše, te se ne smije ponoviti.

Novčani zavodi i običine pravni Družbi sv. Ćirila i Metoda.

Između stanih prihoda koji moraju biti temelj Družbinu rada imali bi da obuhvaćaju odlično mjesto podpore občina i do prinosi novčanih zavoda. U obraćanju za lanjsku godinu »Sūdmärke« nalazimo preko 40.000 od doprinosa takvih korporacija. Druga družbita crpe velikih svota od godišnjih podpora raznih ustanova dok naša Družba može, da se izkaže samo malenim podporom. U broju od sredje upozorimo baš na slučaj Zagreba. Kada pak pomislimo da ima u Hrvatskoj 553 občine, u Dalmaciji 74 hrvatske, a u Istri 23 hrvatske, te da bi svaka mogla da doprinese jednu podporu mogli bismo istom tada viditi da bi takav prihod bio prava blagodat za naše školstvo u Istri. Nego i u tome se u nas grieši. Mjesto da se molbe, koje se na občine poslaju, ujedno tiskaju u novinama i takve molbe preporuči uplivnim faktorim, te se molbe niti ne registriraju. Tako da se u obče ne znade što i kako se radi, a ipak javnost treba interesirati i zagrijati je za stvar probjećujući joj sve što ju može zanimali.

U izkazu kojim Družba mjesecno pri-

objeće mi ne nalazimo puno i puno naših rođodljubnih občina, te nam je skoro nevjerojatno, da se tako ne odzivaju. Prava je sramota, da obustoji i jedna občina, koja nebi davalas svake godine pa i malu podrštu za Družbu. Bila bi dužnost našeg novimstva da ćešće na tu stvar podjeti občine, a vjećnika i občinskih zastupnika, da podupru družbenu molbu.

Drugi prihod koji bi isto tako morao biti priličan bili bi doprinosi novčanih zavoda i zadruge. Dan danas mi brojimo preko 120 novčanih zavoda, a više od 600 zadruge. Ipak koliko se takvih zavoda sjeti družbe. Sada obdržavaju razni zavodi da svoje godišnje skupštine, te pojedini doznačuju ravnateljstvom na raspodjeljanje stanovitu svetu u narodne i dobrotvorne svrhe. Radi toga preporučamo *samim novčanim zavodima i zadrugama, da se u svog zaključnu radnju uđe da daju Družbi.*

Žalostni roditelji.

Imali smo prigodu, da prisutujemo jednoj sudbenoj razpravi, u kojoj je ujala naša pučanska sa Monvidala, koja je naravno sa sudcem govorila našim hrvatskim jezikom. S njom je bilo i dvoje njene djece od 8—9 godina. Kad je sudac upravo i na djelu pitanje našim jezikom, prekinula ga je mati rekavši mu: »Gospodin sudac, dica gredu va tudeške škule i lakiše govoridu po talijansku.«

To nije osamljeni slučaj već je jedan veliki porek u našem narodu, koji pokazuje na slabu svest roditelja. Takovi bi pak roditelji zasluzili da ih rodjena djeca kamenjuju.

Hrvatsko kazalište.

Jučeršnja predstava »Debole« bila je pravi uitak. Igranje je svih bez razlike bilo takvo, da nam se činilo, e pred sobom nemamo diletanata već prave glumce. Gospodja Prugovečki je ulego Debore uprave umjetnički izvela. U raznim momentima bila je velika. Gospodin Babić, odigrao je Josipova otca veoma lijepo. Ne manje ulogu slijepog Abrama. I gosp. Veselinović kao Josip je bio na avom mjestu. Kostićer kao učitelj nami se je svjido. Tkalec je svećenika kao obično dobro interpretirao. Gospodja Babić bila je dobra Anka. Ostale uloge premda malene isto su bile od dotičnih diletanata već odigrane. U obče uštek ciklopne predstave je najbolji, te se vidi očiti na predak kod naših diletanata. Žalostno je samo, da nije kazališta dvoranu svaki put dubkom puna. Moramo pak to osobito iztaknuti radi našeg srednjeg stoljeća, jer dok radničto polazi predstave redovo, dote je prava sramota, da naša intelligenčija ili bolje buržoazija ne smatra vrijednim, da podupre tako rođodljubni podhvat. Ima na žalost puno i punih ljudi koji još oisu nikada bili na predstavi, a ovo je bila već dvadeset i peta. Srmatno.

Poziv diletantima.

P. n. gg. članovi »Dramatskog odsjeka«, umoljavaju se da svi dodju večeras na pokus »Primadonna« i to u 7 sati.

Uprava.

Pozivaju se odbornici plesne škole soko, da dođu večeras na 8½ sati u

Skupština „Čitaonice“.

U subotu na večer bila je godišnja skupština „Čitaonice“ na kojoj se je posle izvješća uprave o radu kroz prošlu godinu, koji je bio odobrenjem primljen na znanje izbran novi odbor, i to: Dr. M. Laginja, predsjednik, a Bokar, Jelutić, Dr. Mangiello i Dr. Milic odbornici. Zamjenicom Špirić i Tursić. Revisorom Božija i Fa-

veti.

Imamo pol ure daleko lično našu luku, koja ako i nije uvedena doprinosi ipak nešto koristi. Svake godine na 15. avgusta doplovi smo parobrod za prevoz na Rieku pobjedi, na hodočašće B. D. od Trsat, a molili smo više puta parobrodarski društvo, da bi nas budi koji put kroz sedmici spojila sa Riekom svojimi parobrodi koji kvarnerom plove, da bi se i tako stogod pomoglo razviti trgovine; ali sve uzalud.

Sad se eto već više vremena govorio o pruzi automobila koji će putovati izmed Pule i Opatije: nu i ovi će kroz Vodnjan, koji je dosta spojen cijelom Istrom sa Željeznicom. Zar se nebi mogla provesti ova pruga iz Pule kroz Laboriku, Marčanu, Kriču na Barban i Rašu? Kad bi se na ovaj način to promjenilo, ipak mogli bismo doživjeti kakve koristi. Imamo vežnih kamenoloma, japenica, domaći ribnjak itd. te bi svemu tomu brze avize mogli biti koristne. Baš na ovo posljednje upozorjujemo naše narodne zastupnike nek bi se oni zauzeli za dotičnu promjenu kod kompetentnih faktora.

Upostalom preporuča se sloga i nastojanje svih kričara, ako želimo postići što nam može biti na korist i čast, jer inače biti čemo rugo i pogrdi drugih izobraženih naroda.

Kričar.

DOPISI.

Krniča, 23. marta 1909.

Tužimo se da su kod nas prilike ne povoljne; da, baš nepovoljne su, a tko je tone krije? — odgovorimo si mi sami! — Dakako, da bi k nama došao, da se nastani Turčin, mi bismo ga radotu prilično i nastojali bismo na svaki način, da ga pomognemo. U svakom slučaju pripravni smo da tužnjice užveličamo, koji za svoju korist radi, a koja nas uz to na svaki način ruji i grdi, dodim mi jedan drugoga ne trpimo, niti smo kadri na budući kej način, da sami tražimo pomoći. Druga mjestra imadu svoje čitaonice, konzuma društva i raznih zadruge, a mi ništa; mi imamo takodjer ljudi, koji bi znali stogod stvoriti za našu obču korist, nu se oni zato nebirnu ili pak nemaju onih koji bi ih imali podupirati.

Goverlo se je pred više vremena, da bi se ovdje ustrojilo konsumno društvo, da bi seoska blagajna, pa na koncu sve tih. — Sad smo eto već pet mjeseci bez domaćeg mlina, koji bijaše našem selu i okolicu od velike koristi. Goverlo se već dulje vremena o družtvu za dobavu novog mlina, ali ni u tom važnom poslu nemogu ili neće naši ljudi, da se slože. Nepozdani smo, bojimo se jedan drugoga, te će biti prava sramota, a za svih naših velike štete, kad pustimo, da i taj komad domaćeg kruha proždere tudinjac, koji se je već napao i zato pete, pa mi onda podlegnemo njegovim batinam i šutinam da budu naše nazivao »sciavi, nati in bosco«.

Imali smo našeg čovjeka radina i marljiva, koji je dosta žrtvovao za nas, pa je napokom morao odustati od svega bilo milom bilo silom, te tražiti kruh u tudem mjestu, jer mu od svojih nije bilo pomoći, dočim, kako rekoh, makar najsljedećem neprijatelju pruža se pomoći i rado ga se prima. — U svakom slučaju morali bismo biti svoji u svome, ljudi se medju sobom i biti izkreni, pa zajedničkim radom i nastojanjem postigli bismo i mi stogod na obču korist i riešili bismo se tako sa svim tujeg jarma.

Razne.**Bojszan ulagatelja za svoje uložke.**

Kako već javljamo ubuzelo je neukvi svjet neki strah za svoje uložke, te iste diži ili odkazuje kod novčanih zavoda. Mi smo nekidan upozorili sve prijatelje naroda, da upute narod o pravom stanju stvari. Dizajnem uložaka imam štetu samo ulagatelj. Bojszan da će mu u složaju rata uložci propasti ili da pade, da će ih država zapleniti su smješni. Uložke može da digne samo onaj, koji se pratiće sa uložkom knjižicom, zato da država može dignuti ista moralna bi prvo, da dobije uložne knjižice. Da pak iste ona ne može dobiti, to mislimo da ne treba spomenuti.

U nekim je zemljama niži svjet upravo bio upropasćen, te je pri tome prodavao u becijene i vrednoste papire. Agenti su pri tome napravili slijajan posao, a siromašni ljudi samo izgubili. Kod nekih štedionica je bila prava navila, te je radi toga Austro-Ugarska banka, zavod koji posjeduje samog zlata i srebra 1600 milijona, odlučila doći u susret svim štedionicima, koje bi došle u nepriliku uslijed dizajna uložaka. Poslije ove akcije i godova ministar financija Bilinskoga nadati se je, da će se i neupotpuni svjet umriti. U toliko upozoravamo sve prijatelje naroda, da ga upute u pravu stanju stvari, da ne bude od toga imao on sam štetu.

. . . Matica Hrvatska.

U prošli četvrtak je u Zagrebu bila glavna skupština ove naše kulturne institucije, kojoj su prisustvovali i izaslanici »Matica Slovenske« prof. Ilešić i Podkrajsek. Skupština je izabrala novi odbor sa predsjednikom prof. Kučerom. U odbor su izabrani profesori K. Pavletić, O. Bošnjak, dr. S. Bosanac, R. Pinter, dr. B. Drechsler; književnici Tresić i J. Leakovar, te trgovac V. Tomić. Na predlog Krešista izabran su dr. Arnold i prof. Klaic počastnim članovima.

